

Jorma Heikkinen

Pelastakaa perheet mielenosoituksen puhe:

4.6. 2013 , Wanha Satama, Helsinki, Lastensuojelupäivät:

1, Huostaanottotoiminta on valtio valtiossa

Se on ilman valvontaa ja toimii säännöin, jotka ovat kuin totalitaarisista maista ja jotka ovat jyrkässä ristiriidassa voimassa olevan lastensuojelulainsäädännön kanssa:

Huostaanottotoiminnassa tapahtuu mitä merkillisempiä asioita,, sitä ei valvo kukaan, se on kuin James Bondin valtakunta jossa huostaanottobisneksen toimijat ovat kaikissa rooleissa tuomareina, tutkijoina, syyttäjinä, toimeenpanijoina ja valitusviranomaisina,,(sosionomin koulutuksella ja jopa ilman sitä) toimitaan tuomareina ja tutkijoina ja voidaan mitätöidä esim. erikoislääkäreiden lausunnot tai mitätöidä laboratorionkokeet ja jopa rikosrekisteriotteet, jne.) Huostaanottotoiminnassa muun yhteiskunnan oikeusnormit ovat käännetty ylösalaisin,,toimistotyöntekijä on sekä syyttäjä, että tuomari, syyttäjä antaa tuomion, syytetyllä on todistustaakka, nimettömät ilmiannot ovat sallittuja, kraaveja perusoikeuksien rajoittamisia ja kieltoja tehdään toimistotyöntekijän päätöksillä ilman minkäänlaista oikeussuojaa, oikeussuoja on jälkikäteistä, jne.

On mielestäni kohtuutonta että ihmisiä voidaan epäillä, tuomita ja rangaista ilman normaalin yhteiskunnan syyte- ja oikeussuojaa. Poliisi on oikea osoite silloin kun ihmistä epäillään vakavista rikoksista,, ei joku muu taho! Mielestäni on myös täysin kohtuutonta, että sosionomin koulutuksen omaava henkilö voi esittää psykiatrisia arvioita ja lausuntoja ja mitätöidä esim. psykiatrian erikoislääkärin lausunnot. Mielestäni Valviran sekä aluehallintoviranomaisten tulisi havahtua tähän ongelmaan. On ilmeistä, että merkittävä 'valelääkäri-ongelma' voi löytyä sosiaalitoimistoista!

Lastensuojeluilmoituksia ja lastensuojeluviranomaisia käytetään hyväksi huoltajuus- ja parisuhderiidoissa vastapuolen vahingoittamiseksi... on väärin että lastensuojelua voidaan käyttää avoimesti ja suojattuna toisten vahingoittamiseen, panettelutarkoituksin, henkisen väkivallan ja täysin rikollistenkin päämäärien edistämiseen,, Koska nykyinen käytäntö lastensuojeluilmoitusten tekemisessä ja käsittelyssä mahdollistaa niiden käytön täysin rikollisiin tarkoituksiin on perusteltua vaatia niiden poistamista kokonaan kuten mm. prof. Rimpelä on ehdottanut. Nykykäytäntö lastensuojeluilmoitusten tekemisessä on monilta osiltaan päinvastainen kuin muun yhteiskunnan oikeusnormisto. Koska on mahdollista esittää syytöksiä ja epäilyjä vakavista rikoksista ilman että em. syytöksiin ei ole minkäänlaista asiaperustaa tai selvitystä tai muutakaan näyttöä nykyinen lastensuojeluilmoituskäytäntöä voidaan käyttää lainvastaisiin ja rikollisiinkin pyrkimyksiin.

2. Huostaanottotoiminta henkisenä väkivaltana

Olen pitkään monien vuosien ajan tutkinut, kirjoittanut sekä luennoinut henkisestä väkivallasta. Vuosi sitten aloin perehtymään paremmin lastensuojelu- ja huostaanottotoimintaan. Kauhukseni omakohtaisen kokemuksen kautta havaitsin että ns. 'lastensuojelu' on täynnä julmaa henkistä väkivaltaa niin perheitä, äitejä ja isiä mutta myös lapsia kohtaan. Omaa hämmennystäni lisäsi suuresti havaintoni siitä, että julman henkisen väkivallan harjoittaja syyllisti uhrinsa. Kauhun tunnettani lisäsi havainto siitä, että henkistä väkivaltaa harjoitti viranomainen, jonka toimintaa ei valvonut mikään taho ja joka on täysin suojattu. Hänen uhrillaan ei ollut minkäänlaista oikeudellista suojaa, eikä uhria puolustanut mikään taho. Koulukiusaaminen on saanut paljon huomiota osakseen aivan oikeutetusti. Huostaanottotoiminnan piirissä tapahtunut henkinen väkivalta ja kiusaaminen on jäänyt vähälle huomiolle. Tämä on murheellista sillä sen seuraukset ovat usein olleet

katastrofaalisen pahoja: Tuhoutuneita perheitä, moniongelmaisia nuoria ja heidän vanhempiaan. Olisi upeaa ja myös uraa uurtavaa rohkeutta osoittavaa, josko edellä olevaa koskevaa tutkimustoimintaa ja tutkivaa journalismia syntyisi.

Lastensuojelutyön näkeminen perheisiin ja lapsiin kohdistuvina provokaatioina selittää monia ongelmatilanteita. Tähänkin pätee tietysti Mauno Koiviston ikimuistettava lause: "Josko provosoidaan ei tule provosoitua." Huostaanottoviranomaisten työ on ennen kaikkea provosointi ja provosoitujen perheiden lasten huostaanotto huostaanottobisneksen tarpeiden mukaisesti. Poliisi paikalle ja kirjaus papereihin,, tähän nämä 'lastensuojelijat' pyrkivät tietoisesti provokaatioillaan Lastensuojelun perhepalvelujen yhtenä ihku ihanana käytäntönä on lyödä ihmiseen 'vaarallisuus leimoja' ilman minkäänlaisia perusteluja tai että vaaralliseksi tuomittu voisi puolustaa itseään millään tavoin. On melkoista mielivaltaa että jostakin toimistopöydän takaa joku voi tempaista hatustaan tällaisia väitteitä ja kirjata niitä asiakirjoihin joiden perusteella voidaan suorittaa erilaisia laajojakin ihmisen perusoikeuksien rajoittamisia ilman, että syytetyllä olisi minkäänlaista oikeudellista suojaa. Se että sosionomin papereilla voidaan ilman oikeudenkäyntiä ja ilman syytetyn oikeussuojaa lätkäistä noin vain puolihuolimattomasti ja kiireellä keneltäkään mitään kysymättä näitä 'lastensuojelun pyttytuomioita' ihmisen vaarallisuudesta on mielestäni erittäin vakava yhteiskuntamme oikeudenmukaisuutta heikentävä tosiasia, joka massiivisena kohdistuu kymmeneen tuhansiin äiteihin ja isiin. On lisäksi merkille pantavaa että toisen leimaaminen vaaralliseksi ja pelottavaksi,, on aivan laillista,, ja tätä käyttävät hyväkseen ennen muuta psykopaatit henkisen väkivallan aseenaan ja välineenään,, Kenestä tahansa saa sanoa että hän on pelottava, ja tuntuu uhkaavalta ja vaaralliselta, ilman että joutuisi epäillyksi kiusaamisesta ja henkisestä väkivallasta,, tämä on suorastaan keino saada myötätuntoa ja lohdusta osakseen,, mutta se on ennen kaikkea oiva keino kiusaajalle ja psykopaatille edistää tavoitettaan uhrinsa eristämiseksi ja syrjimiseksi.

3. Huostaanotot leimautumisen ja syrjinnän syy

Huostaanotot leimaavat lapset ja heitä syrjitään. Se synnyttää ja ylläpitää huostaan otettujen lasten ja nuorten moniongelmaisuuuden noidankehää. Samoin käy myös huostaan otettujen lasten vanhemmille. Huostaanotoilla aiheutetaan massiivinen määrä uusia ongelmia heille. Huostaanotot aiheuttavat huono-osaisuuden periytyksen.

Leimautuminen tarkoittaa samaa kuin syrjityksi joutuminen. Kun lapsi huostaan otetaan samalla hänet leimataan huostaan otetuksi lapseksi ja tämä leima sisältää suuren määrän kielteisiä ennakkoluuloja jotka aiheuttavat lapsen syrjinnän. Lisäksi leimautuminen huostaan otetuksi lapseksi on ikään kuin itseään toteuttava ennuste. Se sisältää monia sosiaalisia odotuksia jotka useimmiten toteutuvat,, ei tietenkään aina,, mutta usein,, aina löytyy myös upeita selviytymistarinoita ja esimerkkejä joissa nämä kielteiset odotukset eivät toteudu,, näitä hienoja selviytymistarinoita lastensuojelubisnes käyttää estoitta hyväkseen mainostaessaan brändiään,, Leimautumisen itseään toteuttava ennuste sisältää myös väistämättömyyden nähdä leimatussa leiman sisältämiä piirteitä,, huostaan otettu lapsi joutuu tarkkailun kohteeksi ikään kuin suurennuslasin alle,, pienikin viite havaitaan ja tulkitaan leimatun lapsen kielteiseksi ominaisuudeksi,, näin lapsista löytyy kielteisen ennakkoluulon edellyttämiä asioita vaikka nämä olisivatkin puhtaita ennakkoluuloja,, tämä sama koskee myös huostaan otetun lapsen vanhempia,, ennakkoluuloiset asenteet aiheuttavat sen, että huostaan otetuista lapsista ja heidän vanhemmistaan tehdyt havainnot tulkitaan ennakkoluulon mukaisesti,, ennakkoluulo on vääristävä suodatin joka muuttaa haavainnon ennakkoluuloisen asenteen mukaiseksi,, mikä muilla lapsilla on ihan normaalia on huostaan otetuilla lapsilla epänormaalia ja sama koskee myös heidän vanhempiaan,, lisäksi on

huomionarvoista se, että huostaan otetuksi joutuminen on sosiaalinen tilanne ja asema joka asettaa lapsen ja hänen vanhempansa tilanteeseen joka väistämättä pakottaa heidän elämään ja toimimaan sekä myös ajattelemaan heidän asemansa mukaisesti,, „Ennakkoluulot ovat sosiaalisia odotuksia,, ne ovat ikään kuin toiveita joiden mukaisesti halutaan toiveen kohteen käyttäytyvän,, ‘lastensuojelussa’ on tyypillistä kohdistaa lapsiin ja heidän vanhempiinsa erilaisia provosoivia vaateita ja epäilyjä sekä toimenpiteitä, jotka provokaatioina aikaansaavat käyttäytymistä joilla lastensuojelutoimenpiteitä perustellaan,, lapsen erottaminen vanhemmistaan aiheuttavat sekä lapselle että hänen vanhemmilleen vakavia traumoja, kriisi- ja ongelmakäyttäytymistä joilla sitten perustellaan huostaanottoa toimenpiteitä,, huostaanotot ovat raakoja lasten ja hänen vanhempiensa perusoikeuksien loukkauksia, niillä murennetaan sekä lasten että hänen vanhempiensa ihmisoikeudet ja aiheutetaan vakavia vauriota heidän ihmisarvolleen ja itsetunnolleen, niillä murennetaan lapsen ja hänen vanhempiensa kiintymyssuhdetta ja keskinäistä luottamusta,,niillä aikaansaadaan perheiden ja vanhempien itsemääräämisoikeuden kumoutuminen ja alistaminen toimistopöydän takana tehdyn vallankäytön kohteeksi.

4. Asiaa – ei emootioita:

Huostaanottotoiminnan edustajat ovat harhauttaneet meidät näkemään asiat tunnevaltaisesta näkökulmasta, jossa lastensuojelun yhtiömyönteinen brändi saa meidät näkemään asiat lyhytnäköisesti ja harhaisesti. Katsomme heidän manipuloinnissaan vain perheen senhetkisiä ajankohtaisia ongelmia näkemättä lainkaan mitä mahdollisuuksia perheellä on ja miten sitä voitaisiin auttaa,, lyhytnäköisen tunnevaltaisuuden pohjalta tehdään kauaskantoisia huostaanottopäätöksiä joiden seurauksia kieltäydytään ajattelemasta ja arvioimasta.

Liisa Keltikangas-Järvinen psykologian professorina pyytää meitä huostaanoton vaikutuksia ymmärtääksenne siirtymään asiakysymyksiin. Näistä tärkeimpiä on se mitä lapselle ero äidistään merkitsee? Jokainen, joka on lukenut jonkin kehityspsykologian perusteoksen tietää, että ero äidistä merkitsee lapselle suurta uhkaa hänen kehitykselleen. On tärkeää, että voimme puhua asiaa, kun puhumme huostaanotoista. On puhuttava niistä vaikutuksista, joita sillä on lapseen. Prof. Keltikangas pyysi meitä puhumaan asiaa, mm. siitä mikä vaikutus lapseen on erottaa hänet äidistään. Asiaa on myöskin puhua siitä mikä vaikutus äitiin on kun häneltä riistetään hänen lapsensa. Kun pohdimme näitä huostaanoton vaikutuksia lapsiin ja heidän vanhempiinsa voimme löytää asiaa joka ei ole niin mukavaa katseltavaa ja kuultavaa. (<http://www.potilaanlaakarilehti.fi/kommentit/asiaa-vai-emootioita/>)

Peruspalveluministeri Maria G-R pyytää meitä näkemään asiat niin kuin ne ovat. Hänkin haluaa, että panemme ennakkoluuloiset ja tunnevaltaiset näkemyksemme syrjään, jotta voimme nähdä tosiasiat. Tosiasioita mm. on, että huostaan otetuista lapsista suuri osa leimautuu ja syrjäytyy. Tosiasioita on perheiden hajoaminen, perheiden vanhempien sosiaalisten, psyykkisten, taloudellisten ja terveydellisten ongelmien lisääntyminen. Nämä ovat niitä tosiasioita joihin meidän tulisi kiinnittää huomiota. (<http://www.uusisuomi.fi/kotimaa/55632-ministeri-myonsi-tama-tie-vie-rotkoon>)

Toivon mukaan asiakaslähtöisyyttä saadaan lastensuojelupalveluiden laadun ja sisällön arviointiin. Olisi upeaa jos kuntien sosiaaliamiehet järjestäisivät säännöllisesti kuulemistilaisuuksia joiden raportointiin sekä valmisteluun osallistuisi lastensuojelupalveluiden asiakkaat. Tämä olisi tärkeä askel kohti toimivampaa lastensuojelupalveluiden kehittämistä ja laadun varmistamista. Tähän yhteyteen sopisi myös mainiosti kokemustutkimuksen menetelmin suoritettut arvioinnit. Tätä koskien tein aloitteen Mielenterveyden Keskusliitolle, jonka hallitus hyväksyi lokakuun alussa, samassa

kokouksessa jossa liiton uudeksi toiminnanjohtajaksi valittiin Olavi Sydänmaanlakka, joka on ansiokkaasti toiminut syrjäytymisvaarassa olevien nuorten puolesta Helsinki missiossa.

5. Pelastakaa äidit ry!

Pelastakaa äidit ry nyt!

YK:n lastenoikeuksien julistuksen keskeistä sisältöä on em. kuvan teksti,,lapsen tärkeimpiä oikeuksia on oikeus äitiin ja isään,, juuri tätä lasten perusoikeutta Suomessa loukataan siinä määrin että mm. Unicef on arvostellut Suomea! Nyt asiaa koskeva valitus on menossa EU:n tuomioistuimeen Venäjän esittämänä ja mm. Englannin ja Norjan tukemana. On tärkeää havaita että huostaanottotoiminnan karkeat perusoikeuksien loukkaamiset ovat ennen kaikkea ihmisoikeusrikoksia! Koska huostaanottotoiminta on keskeisiltä osiltaan perustavanlaatuisten ihmisoikeuksien loukkaamista ja rikoksia ihmisyyttä ja lastenoikeuksia vastaan on tärkeää että mahdollisimman moni suomalainen ihmisoikeusjuristi saadaan kiinnostumaan niistä tuhansista ihmisoikeusrikoksista joita Suomessa on viime vuosikymmeninä tapahtunut huostaanottotoiminnassa, on tärkeää että sosiaali oikeuden ja myös sosiaalitieteen tutkijat saadaan kiinnostumaan niistä järkyttävän traagisista ja tuhoisista seurauksista joita tällä ‘lasten suojelun’ yhtiöpositiivisen brändin alle kätkeytyllä huostaanottobisneksellä on ollut!

Huostaanottobisneksessä lapsen ihmisarvo muuttuu tavara-arvoksi, jossa lapsi hinnoitellaan ja kun huostaanottofirma myy toimintansa esim. suuremmalle kansainväliselle firmalle lapset ovat tässä kaupassa kauppatavaraa,, on täysin perusteltua puhua tässä yhteydessä ihmiskaupasta jota tehdään lapsilla! Mitä enemmän tarkastellaan liikeyrityksinä toimivia ‘sijaishuoneita’ havaitaan kuinka huostaan otetut lapset ovat ‘hyödykkeitä’, joilla on tietty kirjanpitoarvo, johon yrityksen toiminta perustuu,, lapsesta saadaan kunnan huostaanottovirkailijoiden kanssa käydyissä neuvotteluissa sovittu hoitopäivä kohtainen korvaus. Tuo korvaus on vuositasolla monissa kunnissa n. 100 000 euroa. Se, että kuntien huostaanottovirkailijoiden työ on näin läheisessä suhteessa lapsilla tehtävään liiketoimintaan on huolestuttavaa mm. siksi että tällainen suhde voi helposti muodostua yhteistyösuhteeksi, jonka maksumieheksi ei joudu vain huostaanottoimenpiteiden kohteeksi joutunut perhe vaan myöskin kuntatalous, jota yhteistyössä olevat toimijat väärinkäyttävät. Jotta lapsesta saataisiin mahdollisimman hyvä hinta on tärkeää todeta lapsi mahdollisimman moniongelmaiseksi, sillä mitä ‘sairaammaksi’ lapsi voidaan todeta sitä parempi hinta hänestä on saatavissa. Tämä avaa myös mahdollisuuden laskuttaa lastensuojelun lisäksi myös terveydenhuoltoa, näin lapsesta saadaan parempi hinta yritykselle. Lapsi ei toki ole tavara joksi huostaanottobisnes on lapset asettanut,, mutta kun vertaamme sitä suojaa joka on toisaalta tavaroiden ja lasten omistusoikeudelle annettu, huomaamme perheiden olevan todella heikoilla lastensa suhteen. Joku toimistotyöntekijä pöytänsä takaa voi riistää perheeltä heidän lapsensa ilman että perheellä on käytännössä minkäänlaista oikeussuojaa,, niin jonkun tavaran poisottaminen ihmiseltä vaatikin jo monimutkaisen oikeusprosessin jossa tavaran omistajalla on täysi oikeussuoja. Se että tavaroiden omistussuoja on oleellisesti parempi kuin perheillä omiin lapsiinsa on räikeä oikeusturvaan liittyvä epäoikeudenmukaisuus joka olisi korjattava pikaisesti, jos suomi tässä asiassa haluaa kuulua eurooppalaisten oikeus- ja sivistysvaltioiden joukkoon. Se että sosiaalitoimessa ja erityisesti lastensuojelussa on vallalla ‘tsaristista’-perinnettä jatkava byrokraattinen hallintokulttuuri on maallemme häpeäksi! On häpeällistä että maassamme on hallinnonaloja jotka muodostavat ikään kuin valtion valtioon, joilla on muusta yhteiskunnasta poikkeava normisto, joka toimii vallan kaikissa rooleissa, sääntöjensä laatijana, päätöksentekijänä, päätöksen toteuttajan, tutkijan, syyttäjän ja tuomarin roolissa sekä valitusviranomaisena antaessaan lausuntoja oman toimintansa laillisuudesta. Kaiken lisäksi näissä lukuisissa rooleissa toimii usein epäpätevä, vähäisen koulutuksen saanut henkilö.

1.

6. Huostaanotot rikkovat lapsen ja hänen äitinsä kiintymyssuhteen

Estämällä lapsen kiintymyssuhteen kehittyminen hänen äitiinsä ja isäänsä aiheutetaan lapsen kehitykselle peruuttamattomia vaurioita jotka ilmenevät myös lapsen seksuaalisessa kehityksessä! Kehottaisin kaikkia huostaanottoja suosivia lastensuojelutyöntekijöitä ottamaan käteenne jokin kehityspsykologian perusteos niin voitte vakuuttua että edellä kertamani väite on kehityspsykologian keskeistä perustaa!

7. Huostaanotot vaurioittavat äidin naiseuden perusrakenteita:

Huostaanotot tuhoavat äitejä,, lapsen riisto äidiltään loukkaa äidin naiseuden perusrakenteita syvimmällä ja raaimmalla tavalla,, ne vauriot jotka tästä äidille syntyvät ovat ratkaisevalla tavalla samansuuntaiset kuin esim. lapsen äkillinen, arvaamaton ja tapaturmainen kuolema...mutta lapsen riisto äidiltään on sikäli monin verroin traumaattisempi tapahtumasarja että siinä äiti syyllistetään ja hänen perusoikeutensa ja ihmisarvonsa sekä ihmisoikeutensa kumotaan ja hänet asetetaan julkisen häpeän kohteeksi. Lapsensa tapaturmaisesti menettänyt äiti saa kaikkien myötätunnon ja tuen osakseen,, lapsen riiston kohteeksi joutunut asetetaan julkisen häpeän kohteeksi viranomaisen toimesta!

Olen toiminut 30-vuotta mtkl:n piirissä ja olen kohdannut satoja äitejä ja isiä jotka ovat joutuneet lastensuojeluviranomaisten pyörytykseen, heistä monet ovat tuhoutuneet jo nuorina, lähipiirissäni on ollut useita äitejä joidenka elämä on päättynyt hyvin traagisella ja julmalla tavalla. Rakkauteni lisäksi nämä em. kokemukset ovat tärkeimpiä syitä miksi muutin yhteen vaimoni kanssa ja menin hänen kanssaan avioliittoon. Vaikka itselläni ei ole lapsia, enkä aiemmin omakohtaisesti ole ollut lastensuojelun kanssa missään tekemisissä niin kuitenkin minulle huostaan ottotoiminta liittyvät asiat ovat enemmän kuin tuttuja. Osaan puhua niistä tavalla joka kertoo sen, että minulla on vahvaa omakohtaista kokemustietoa siitä mistä puhun. Lisäksi huomautan, että olen opiskellut Turun yliopistossa pääaineenani sosiaalipoliittikkaa ja siksikin ymmärrän näitä 'lastensuojeluasioita' melkoisen paljon paremmin kuin joku muu, jolla itsellään ei vastaavaa pohjaa ole.

8. Mikäli lasten ja nuorten hälyttävän suureksi lisääntyntä syrjäytymistä ja moniongelmaisuuutta halutaan vähentää on vähennettävä huostaanottoja ja lisäättävä perheiden tukea:

Lastensuojelutyön nykyinen lisääntyviin huostaanottoihin ja yli sadantuhannen perättömään lastensuojeluilmoitukseen johtanut 'varhaisen puuttumisen'- toimintamalli on korvattava lasten ja nuorten sekä heidän perheidensä tuen mallilla. Lastensuojelutyö on saatava ensisijaisesti niiden haltuun joilla on valmiudet kohdata ja auttaa lapsia ja perheitä heidän ongelmissaan. Näitä ovat mm. perheterapeutit, lastenpsykiatrian, kehityspsykologian, koulukuraattorit ja koulupsykologit, nuorisotyöntekijät ja opettajat sekä mielenterveys- ja päihdetyön ammattilaiset. On kohtuuton odotus, että jossakin toimistossa toimistopöytänsä takana istuva toimistotyöntekijä, jolla on sosionomin koulutus voisi merkittävästi auttaa tai tukea lapsia ja heidän perheitään ja olla kompetentisti pätevä ja vastuullinen tekemään niin peruuttamattomia ja kraaveja päätöksiä kuin huostaanotot ovat. On lisäksi tärkeää vaatia että Suomessa huostaanottoja säätelevä lainsäädäntö ja viranomaiskäytännöt saadaan muutettua vastaamaan YK:n lastenoikeuksien julistuksen periaatteita ja EU:n alueella yleisesti, kuten Ruotsissa ja muissa Pohjoismaissa noudatettavaa lainsäädäntöä, jossa huostaanotoista aina päätetään oikeudessa, jossa perheillä on täysi oikeussuoja, eikä kuten Suomessa, jossa toimistopöytänsä takana istuva byrokraatti vetää valmiiseen kaavakkeeseen nimensä.

Hämmästyttävimpiä piirteitä näissä toimistobyrokraattien allekirjoituksissa on mm. se, että päätöksestä vastaava allekirjoittaja ei useinkaan ole milloinkaan tavannut tai kuullut huostaanoton kohteeksi joutunutta perhettä. Tähän on syynä mm. se, että huostaanoton päätöksen tekee virkailija, jolla ei ole muodollista pätevyyttä allekirjoittaa tekemäänsä huostaanottopäätöstä.

Lastensuojelun voimavarojen kohdentaminen huostaanottotoimintaan perheiden tuen sijasta selittyy mielestäni mm. sen kautta että huostaanottotoiminta tarjoaa tuhansille ihmisille taloudellisen hyötymisen mahdollisuuden palkka ja yritystulojen muodossa. On ymmärrettävää että mikäli perheitä tuettaisiin voimakkaammin huostaanottotoiminnan sijasta huostaanottotoiminnan edunsaajien tulot saattaisivat merkittävästi alentua. Tätähän huostaanottotoiminnan edunsaajat tietenkin vastustavat.

Huostaanottotoiminnan edunsaajat ovat onnistuneet luomaan toiminnalleen itseään luovan automaation, tämän huostaanottotoiminta-automaatin tärkeimmät osat ovat 'kuntien saaman valtiosuuden lastensuojelukerros' ja 'varhaisen puuttumisen toimintamalli'. Vaikka sosiaalityön asiantuntijat ja tutkijat ovat useissa työryhmissä varoittaneet näiden vahingollisuudesta on asiantuntijoiden varoitukset jätetty huomiotta. Tämäkin on osoitus siitä kuinka suvereenissa ja ylivoimaisessa asemassa huostaanottotoiminnan edunsaajat ovat lastensuojelua koskevassa päätöksenteossa ja edunvalvonnassa. Heillä on tukenaan useita valtakunnallisia organisaatioita (MLL, Pelastakaa lapset ry, Lastensuojelun keskusliitto, Ensikotien liitto jne.) lähes jokaisella puolueella ja aatteellisella ja uskonnollisella liikkeellä on oma lastensuojelu organisaationsa, näillä kaikilla on läheiset suhteet poliittisiin mutta myös virkamiestason päättäjiin.) Kun perehtyy huostaanottotoiminnan koko valtavaan, tuhansia ihmisiä työllistävään organisaatiokenttään havahtuu siihen todellisuuteen jossa huostaanottotoiminnan kohteeksi joutunut perhe on enemmän kuin heikoilla,, tämä koneisto kyllä jauhaa pienen ihmisen menen tullen,,, jokainen järkevä ihminen nöyrtyy sen edessä ja vaikenee,, vain kaltaiseni hullut uskaltavat asettua poikkiteloin tuota mahtavaa ja täysin ylivoimaista koneistoa vastaan,,,Huostaanottotoiminnan edunsaajat ovat kehittäneet toimialansa brändille oivallisia mainoslauseita. Näistä tunnetuin on 'lapsen etu'. Huostaanottotoiminnan edunsaajat (palkka-, ja yritystuloja saavat) ovat onnistuneet peittämään sen että nimenomaisesti he ovat tämän toiminnan edunsaajia ei perheet mutta eivät myöskään lapset. Kaikki selvitykset osoittavat että suuri osa huostaan otetuista lapsista ja nuorista syrjäytyy ja heidän elämänsä leimaa moniongelmaisuus. Huostaanottotoiminnan edunsaajat puhuvat kuitenkin estoitta 'lapsen edusta' vaikka tosiasiasa kyseessä on heidän oma etunsa!

Aluehallintovirastojen mahdollisuudet valvoa huostaanottotoimintaa ovat heikot. Onkin tärkeää että aluehallintovirastoihin saadaan riittävästi valmiuksia valvoa ja puuttua huostaanottotoiminnan puutteisiin ja lainvastaisuuksiin. Jokainen valitus on voitava käsitellä huolellisesti. On tärkeää, että aluehallintovirastot voisivat puuttua myös kuntien sosiaalitoimen viranhaltioiden lainvastaiseen toimintaan, kuten sijaiskotiyritysten ja lastensuojeluviranomaisten lainvastaiseen läheiseen yhteistyösuhteeseen, jossa nämä toimivat vahingoittaakseen huostaanoton kohteeksi joutunutta perhettä, mm. pyrkimällä huostaan otetun lapsen ja hänen vanhempiansa kiintymyssuhteen heikentämiseen. On järkyttävää mm. se kuinka perheiden huolenaiheet lapsistaan sijaiskodeissa käännetään perheitä itseään vastaan. Sen sijaan että kuntien lastensuojeluviranomaiset ottaisivat todesta perheiden huolenaiheet ja toimisivat lastensuojelulain edellyttämällä tavalla ja valvoisivat sijaiskoteja kuntien lastensuojeluviranomaiset (esim. Kaarina) toimivat yhteistyössä

sijaiskotiyrittäjän kanssa kääntäen perheiden huolenaiheet perheitä itseään vastaan. Lastensuojelulain mukaan kuntien lastensuojelutyöntekijöiden tulisi tukea perheitä. Mm. tässä kohdin lastensuojelulakia rikotaan monin tavoin. Koska huostaanottotoiminta on muuttunut pitkälti liiketoiminnaksi, perheiden tulisi saada tuekseen oikeussuojaa ja edunvalvontaa, sekä sosiaalityön muotoja jossa perheiden tuki on keskiössä ja työn sisältönä. Huostaanottotoimien kohteeksi joutunut perhe on nyt äärimmäisen heikossa asemassa, sillä perheitä ei puolusta mikään taho. Ei edes kuntien sosiaaliasiamiehet, sillä heilläkin on liian läheinen suhde huostaanottotoimintaa harjoittavaan osapuoleen. Perheet tarvitsevat tuekseen heidän etujaan valvovan tahon. Ensimmäisenä askeleena tulisi olla perheiden etua valvovan valtakunnallisen järjestön perustaminen. Pelastakaa Perheet ry:llä on tilausta. Huostaanottotoiminnan etujärjestöt kuten Lastensuojelun keskusliitto ei tähän tehtävään sovi.

9.Perheiden tukeminen, perheiden pelastaminen on parasta lastensuojelutyötä

Pelastamalla perheet pelastamme lapset. Meille on väitetty että huostaanotoilla pelastetaan lapsia. Tämä on täydellinen valhe. Huostaanotoilla ei vain tuhota perheitä vaan myös useimmiten tuhotaan lapsen tulevaisuus.

Perheiden tukeminen, perheiden pelastaminen on parasta lastensuojelutyötä,, pelastamalla perheet pelastamme lapset,, meille on väitetty että huostaanotoilla pelastetaan lapsia, tämä on täydellinen valhe, huostaanotoilla ei vain tuhota perheitä vaan myös useimmiten tuhotaan lapsen tulevaisuus,, tämä on kiistaton ja toteennäytetty tutkimustulos!